

bleve paalagte, forekommer mig aldeles ikke at være rigtig, efter som det jo slet ikke er Dimebet med at paalægge Skolemulcter, at skaffe Skolekassen en Indtægt, men derimod blot at tilvejebringe ordentligt Skolebesøg. — Naar den ærebe Landssthingsmand dernæst savnede en Bestemmelse om, at Skolelærerne ikke skulle kunne være Medlemmer af Skolecommissionen, da skal jeg blot dertil sige, at det ikke forekommer mig, at der kan være nogen Grund til at sætte en saadan Bestemmelse ind i nærværende Lovforslag, da det omtalte Tilfælde saagodtsom ingenfinde vil indtræffe. Det har jo derhos i det Hele taget viist sig at være meget vanskeligt ogsaa med Hensyn til andre communale Bestillingsmænd at faae indført en Begrænsning med Hensyn til deres Ret til at have Sæde i den communale Bestyrelse, og Udvalget har ikke fundet nogen Anledning til at fremsætte noget Forslag med Hensyn til den paagældende specielle Bestillingsmand.

Indenrigsministeren: Jeg skal begynde med at udtale, at jeg opfatter Bestemmelserne i § 15, 2det Punktum om Valget af Skolelærere ganske paa samme Maade som den ærebe Ordfører; det forekommer mig, at Udtrykket er saa klart, at der i Grunden ikke kan være nogen Tvivl om Betydningen. — I Endringsforslaget under Nr. 21, sidste Stykke har Udvalget foreslaaet, at det skal være Skolecommissionen, der skal bringe Skoletvangen til Anvendelse. Det er en Bestemmelse, som er afvigende fra, hvad der gjælder i Landcommunerne, men hvis Hensigtsmæssighed jeg anerkjender for Kjøbstadcommunerens Bedkommende, og som Kirke- og Underviisningsministeren, med hvem jeg har confereret derom, ikke har Noget at indvende imod. — Dengang den ærebe Ordfører i forrige Møde udtalte sig om Endringsforslaget under Nr. 22, som gaaer ud paa Ordningen af Havneforholdene, kan jeg ikke nægte, at flere af hans Ytringer om disse Forhold, og navnlig om de nu bestaaende Forhold med Hensyn til Havnene, i høi Grad forundrede mig. Jeg skulde have hørt meget feil, om den ærebe Ordfører ikke med Bestemthed udtalte, at den Myndighed, som Udvalget agtede at tillægge Indenrigsministeren ved sit

Endringsforslag, gif ligesaa vidt som den Myndighed, som Indenrigsministeren i dette Dieblik har ligeoverfor Havnene. Jeg troer, at dette berøer paa en fuldstændig Feiltagelse. Forinden jeg gaaer nærmere ind paa dette Punkt, maa jeg gjøre opmærksom paa en i mine Tanker overordentlig væsentlig Forskjel mellem det af Landstingets Udvalg stillede Forslag angaaende Havnene og det i forrige Samling i Folkethinget indbragte, af mig tiltraadte Forslag, en Forskjel, der er endnu væsentligere end den, som den ærebe Ordfører paaviste imellem Udvalgets Endringsforslag og mit Underændringsforslag. Denne væsentlige Forskjel, som jeg vil paavise, er den, at Folkethinget ikke gif videre end til at lægge Bestyrelsen af Havnene i Byraadets Istedesfor i en Havnecommissionens Haand, hvorimod jeg ikke kan forstaae det ærebe Udvalgs Forslag anderledes, end at det vil overdrage Havnene som Eiendom til Kjøbstæderne. Det er Hovedforskjellen, og deraf forekommer det mig ogsaa ligesom at fremgaae, at den Myndighed, som Indenrigsministeren efter dette Forslag vil kunne faae over disse Havne, som ere blevne Kjøbstædernes Eiendomme, paa ingen Maade kan sammenlignes med den Myndighed, som han nu har, da han i Virkeligheden administrerer disse Havne og kun har at høre Havnecommissionens Raad og Mening, Havnecommissionen, af hvilken Byraadet kun besidder enkelte Medlemmer, medens de andre ere Statens Embedsmænd, enkelte Medlemmer, hvoraf endog ifkun et enkelt Medlem behøver at være af Raadets egen Midte, medens de iøvrigt kunne være andre af Byens Borgere. Det er Hovedpunktet i det hele Spørgsmaal, om man drifter sig til at overdrage til Kjøbstæderne samtlige Havne med tilhørende Territorier, som hidtil have været bestyrede af vedkommende Kjøbstæders Havnecommissioner under Indenrigsministerens Overbestyrelse. Spørgsmaalet, stillet saaledes, besvarer jeg for mit Vedkommende med et ubetinget Nei; jeg vilde ansee det for fuldstændig uforsvarligt af Hensyn til de almindelige, vigtigere Interesser gennem denne Lov at fuldbyrde en saadan Overdragelse til Kjøbstæderne. Ærebe Medlemmer af Thinget, som muligviis ikke Alle ere